

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017 în cauza penală în privința lui

Bolfun Ion XXXXX,

născut la XXXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX, r-nul XXXXX;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 05 aprilie 2017 - până la 26 iulie 2017 (instanța de fond);

2. de la 28 august 2017 - până la 10 octombrie 2017 (instanța de apel);

3. de la 15 ianuarie 2018 - până la 14 martie 2018; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 26 iulie 2017, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Bolfun Ion a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității

2. Pentru a pronunța sentința instanța a constatat că, Bolfun Ion la 11 ianuarie 2017, aproximativ la 23⁰⁰, aflându-se la domiciliul tatălui său Bolfun Nicolae din s. XXXXXX, r-nul XXXXXX, în urma unui conflict, i-a aplicat lui Bolfun Nicolai câteva lovituri cu pumnii în regiunea feții, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 30D din 10.03.2017, vătămări corporale medii.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri cu dispunerea încasării din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 691,07 lei.

În argumentarea soluției solicitate s-a invocat că prima instanță urma să încaseze cheltuielile de judecată din contul inculpatului în beneficiul statului, or aceste cheltuieli au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în

prezenta cauză.

Consideră că cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea expertizelor medico-legale și costul filelor din dosar urmează a fi încasate de la inculpat în conformitate cu prevederile art. 229 Cod de procedură penală, deoarece acestea constituie cheltuieli judiciare în sensul art. 227 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017 apelul declarat a fost respins ca nefondat.

5. În motivarea soluției adoptate Colegiul a menționat că, vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin prin probele prezentate de acuzare, astfel că instanța de fond just a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, iar în consecință acțiunile lui Bolfun I. corect au fost încadrate în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal.

Tot aici Colegiul penal a reținut, că instanța de fond corect a ajuns la concluzia că în cadrul urmăririi penale nu au fost suportate careva cheltuieli judiciare ce ar putea fi încasate de la inculpat, or în conformitate cu prevederile ar. 143 Cod de procedură penală, pentru a fi stabilit gradul de leziuni corporale cauzate părții vătămate, organul de urmărire penală a dispus efectuarea expertizei medico-legale. Astfel, Colegiul a menționat, că cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat care au fost necesare pentru efectuarea expertizei medico-legale sunt cheltuieli trecute în contul statului, or normele procesuale nu prevăd achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare ce constituie cheltuieli pentru efectuarea expertizei, care în speță este obligatorie.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, acuzatorul de stat a contestat-o cu recurs ordinar solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată argumentând că hotărârea contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, deoarece concluzia instanței de respingere a solicitării privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 691,07 lei, este neargumentată. Consideră, că ținând cont de prevederile art.227, 229 alin. (1) Cod de procedură penală aceste cheltuieli urmau a fi încasate din contul inculpatului.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiurile respective în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Motivele recurentului, precum că instanța de apel eronat a respins cererea în vederea compensării cheltuielilor judiciare, încalcând astfel prevederile art.227 și 229 Cod de procedură penală, sunt neîntemeiate.

Astfel, potrivit art.227 alin.(1) și (3) și 229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

La caz, recurentul nu a ținut cont că cheltuielile pentru efectuarea expertizei medico-legală nr. 30 D din 10.03.2017, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și că acestea sunt trecute, de fapt, în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat. Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit. Or, într-o situație contrară, acest principiu nu-și mai are valoarea.

Totodată, cheltuielile judiciare pentru achiziționarea filelor din dosar la care a făcut referire acuzatorul de stat, la fel nu constituie cheltuieli ce pot fi puse în sarcina inculpatului, deoarece efectuarea urmăririi penale și asigurarea desfășurării normale a acesteia ține de obligația organului de urmărire penală.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel s-a pronunțat argumentat asupra acestora, examinându-le în ansamblu, le-a dat o apreciere corespunzătoare, conform art.414 Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor.

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui *Bolfun Ion*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 aprilie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti